

Środa, 12 lutego 2020 r.

P9_TA(2020)0033

Propozycja mandatu dotyczącego negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie propozycji mandatu dotyczącego negocjacji w sprawie nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (2020/2557(RSP))

(2021/C 294/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w związku ze złożoną przezeń notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej ⁽¹⁾, z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem ⁽²⁾, z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie stanu zaawansowania negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem ⁽³⁾, z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem ⁽⁴⁾, z dnia 18 września 2019 r. w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – rozwój wypadków ⁽⁵⁾ oraz z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie wdrożenia i monitorowania przepisów dotyczących praw obywateli zawartych w umowie o wystąpieniu ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁸⁾ (zwaną dalej „umową o wystąpieniu”) i deklarację polityczną określającą ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem, towarzyszącą umowie o wystąpieniu ⁽⁹⁾, (zwaną dalej „deklaracją polityczną”),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Budżetowej, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Rybołówstwa, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony,
 - uwzględniając Zalecenie w sprawie decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji dotyczących nowego partnerstwa ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w którym to zaleceniu Komisję wyznaczono na negocjatora Unii, oraz załącznik do tego zalecenia zawierający wytyczne negocjacyjne dotyczące nowego partnerstwa (COM(2020)0035) (zwane dalej „wytycznymi negocjacyjnymi”),
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 31 stycznia 2020 r. o północy (czasu środkowoeuropejskiego) Zjednoczone Królestwo przestało być państwem członkowskim Unii Europejskiej (UE);

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 162 z 10.5.2019, s. 40.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0016.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0006.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0018.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 34 z 31.1.2020, s. 1.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- B. mając na uwadze, że deklaracja polityczna ustanawia parametry opartego na kompleksowej i wyważonej umowie o wolnym handlu, ambitnego, szerokiego, pogłębionego i elastycznego partnerstwa w dziedzinach współpracy handlowej i gospodarczej, ścigania przestępstw i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz szerszych obszarów współpracy, a także określa, że jeżeli w trakcie negocjacji UE i Zjednoczone Królestwo uznają, że leży to w ich wzajemnym interesie, przyszłe stosunki mogą również wykroczyć poza obszary współpracy opisane w deklaracji politycznej;
- C. mając na uwadze, że przyszłe stosunki powinny opierać się na równowadze praw i obowiązków, przy poszanowaniu integralności jednolitego rynku i unii celnej, a także niepodzielności czterech swobód; mając na uwadze, że państwo nienależące do UE, które nie spełnia takich samych obowiązków jak państwo członkowskie, nie może mieć takich samych praw ani czerpać takich samych korzyści jak państwo członkowskie;
- D. mając na uwadze, że w deklaracji politycznej stwierdzono, iż podstawą przyszłego partnerstwa gospodarczego będą postanowienia zapewniające równe warunki działania umożliwiające otwartą i uczciwą konkurencję;
- E. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo pozostaną bliskimi sąsiadami i nadal będą je łączyły liczne wspólne interesy;
- F. mając na uwadze, że te bliskie stosunki w formie kompleksowej umowy o partnerstwie między UE a Zjednoczonym Królestwem można by uznać za odpowiednie ramy przyszłych stosunków, dzięki którym możliwa będzie ochrona i promowanie tych wspólnych interesów, włącznie z nowymi stosunkami handlowymi;
- G. mając na uwadze, że umowa w sprawie przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem powinna zapewniać elastyczne ramy umożliwiające różne stopnie współpracy w wielu różnych obszarach polityki w oparciu o wspólną strukturę zarządzania i z odpowiednimi postanowieniami dotyczącymi rozstrzygania sporów;
- H. mając na uwadze, że współpraca ta będzie wymagać od obu stron utrzymania wysokich standardów i zobowiązań międzynarodowych w wielu obszarach polityki;
- I. mając na uwadze, że Protokół w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej zawarty w umowie o wystąpieniu ustanawia ramy prawne pozwalające na zachowanie wszystkich części porozumienia wielkopiętowego oraz praw ludności Irlandii Północnej, a także chroniące integralność jednolitego rynku i gospodarkę całej wyspy, a tym samym pozwalające uniknąć twardej granicy, pod warunkiem że mechanizm udzielania zgody przewiduje kontynuację protokołu; mając na uwadze, że obowiązek zapewnienia przez Zjednoczone Królestwo stosowania wszystkich części porozumienia wielkopiętowego ma zastosowanie we wszystkich okolicznościach;
- J. mając na uwadze, że właściwe jest, aby instytucje UE i państwa członkowskie, wraz z instytucjami publicznymi i prywatnymi, podejmowały prace w celu przygotowania się na wszelkie ewentualności, jakie mogą pojawić się w wyniku negocjacji między UE a Zjednoczonym Królestwem;
- K. mając na uwadze, że trwała jedność instytucji UE i państw członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla obrony interesów UE i jej obywateli na kolejnych etapach negocjacji, ale także dla zapewnienia pomyślnego i terminowego zakończenia tych negocjacji;
1. podkreśla swoją determinację w dążeniu do jak najbliższych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem; zauważa jednak, że takie stosunki będą różnić się od tych, które utrzymywało Zjednoczone Królestwo jako państwo członkowskie UE, oraz że będą one musiały być zgodne z poniższymi zasadami;
 2. przypomina, że wszelki układ o stowarzyszeniu zawarty zgodnie z art. 217 TFUE między UE a Zjednoczonym Królestwem (zwany dalej „układem”) musi być w pełni zgodny z następującymi zasadami:
 - (i) państwo trzecie nie może mieć takich samych praw i korzyści co państwo członkowskie UE lub członek Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) czy Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG),
 - (ii) ochrona integralności i prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku, unii celnej i niepodzielności czterech swobód, a w szczególności stopień współpracy w filarze gospodarczym, powinny być współmierne do swobodnego przepływu osób;
 - (iii) zachowanie autonomii podejmowania decyzji przez Unię,
 - (iv) ochrona porządku prawnego UE i roli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w tym zakresie,

Środa, 12 lutego 2020 r.

- (v) nieustanne przestrzeganie zasad demokratycznych, praw człowieka i podstawowych wolności (określonych w szczególności w Powszechnej deklaracji praw człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz protokołach do niej, Europejskiej karcie społecznej, Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego i innych międzynarodowych traktatach ONZ i Rady Europy dotyczących praw człowieka), jak również poszanowanie zasady praworządności,
- (vi) równe warunki działania zapewniające równoważne normy polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki ochrony środowiska, polityki konkurencji i polityki pomocy państwa, w tym za pośrednictwem solidnych i obszernych ram w zakresie konkurencji i kontroli pomocy państwa,
- (vii) zasada ostrożności, zasada naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła oraz zasada „zanieczyszczający płaci”,
- (viii) ochrona umów zawieranych przez UE z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, w tym Porozumienia EOG, oraz utrzymanie ogólnej równowagi tych stosunków,
- (ix) ochrona stabilności finansowej UE i zgodność z jej systemem regulacyjnym i systemem nadzoru, a także standardami w tym zakresie, oraz ich stosowanie,
- (x) właściwa równowaga praw i obowiązków, włącznie ze współmiernymi wkładami finansowymi w stosownych przypadkach;

3. przypomina, że układ powinien stanowić odpowiednie ramy przyszłych stosunków opartych na trzech głównych filarach: partnerstwo gospodarcze, partnerstwo w sprawach zagranicznych, szczególne kwestie sektorowe i współpraca tematyczna; podkreśla, że układ powinien również zapewnić spójne ramy zarządzania, które powinny obejmować solidny mechanizm rozstrzygania sporów, co pozwoli uniknąć mnożenia umów dwustronnych i niedociągnięć, które charakteryzują stosunki UE ze Szwajcarią; przypomina, że układ musi być zgodny z art. 3 ust. 5 TUE;

4. zauważa, że biorąc pod uwagę wspólną podstawę wartości podzielanych przez UE i Zjednoczone Królestwo, ich bliskie powiązania i obecne dostosowanie regulacyjne, 47-letnie członkostwo Zjednoczonego Królestwa w UE, a także status stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz członkostwo w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), Zjednoczone Królestwo będzie nadal ważnym partnerem UE we wszystkich wymienionych powyżej filarach, a ustanowienie partnerstwa zapewniającego stałą współpracę leży we wspólnym interesie obu stron;

5. przypomina, że zawarcie układu może nastąpić wyłącznie przy pełnym zaangażowaniu i za ostateczną zgodą Parlamentu Europejskiego; podkreśla, że zgodnie z art. 207, 217 i 218 TFUE oraz z odnośnym orzecznictwem i stosowanymi najlepszymi praktykami Parlament Europejski musi być niezwłocznie i w pełni informowany na wszystkich etapach postępowania, oraz że jego stanowiska muszą być należycie uwzględniane na wszystkich etapach, tak aby umożliwić Parlamentowi Europejskiemu i jego właściwym komisjom sprawowanie demokratycznej kontroli i podjęcie decyzji w sprawie układu po uzyskaniu pełnych informacji; wzywa Radę i Komisję do pełnego uwzględnienia stanowiska Parlamentu Europejskiego przy określaniu wytycznych negocjacyjnych oraz do podania ich do wiadomości publicznej;

6. zwraca się do Komisji o prowadzenie negocjacji w sposób przejrzysty; wzywa Komisję do zapewnienia w tym zakresie konsultacji publicznych i stałego dialogu z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim, a także z parlamentami krajowymi;

7. uważa, że w negocjacjach ze Zjednoczonym Królestwem UE musi dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić ochronę interesów UE i utrzymać jedność UE i możliwość wywierania przez nią nacisku, tak jak miało to miejsce podczas negocjacji w sprawie warunków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE; podkreśla, że w negocjacjach w sprawie przyszłego partnerstwa niezbędna będzie jedność, w związku z tym przypomina, jak ważne jest, by Komisja była jedynym negocjatorem UE podczas negocjacji, a zatem państwa członkowskie nie powinny podejmować żadnych negocjacji dwustronnych;

8. nalega, aby jak najszybciej rozpocząć negocjacje dotyczące wszystkich kwestii ujętych w projekcie wytycznych negocjacyjnych; uważa jednak, że poziom szczegółowości i ambicji musi być współmierny do rygorystycznych ram czasowych narzuconych przez Zjednoczone Królestwo, które nie odzwierciedlają złożonego charakteru negocjacji i zwiększają ryzyko scenariusza braku porozumienia w niektórych obszarach, w których środki awaryjne lub ramy międzynarodowe mogą nie być wystarczającymi ramami prawnymi, aby zapobiec poważnym zakłóceniom;

Środa, 12 lutego 2020 r.

9. wyraża zaniepokojenie tym, jak premier Zjednoczonego Królestwa interpretuje postanowienia Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej zawartego w umowie o wystąpieniu dotyczące kontroli granicznych na Morzu Irlandzkim; uważa, że zaufanie jest zasadniczym elementem wszelkich negocjacji, oraz jest zdania, że premier Zjednoczonego Królestwa musi niezwłocznie i w zadowalający sposób wyjaśnić, jak Zjednoczone Królestwo zamierza wdrożyć Protokół w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej;

10. popiera wytyczne negocjacyjne, zgodnie z którymi Gibraltar nie zostanie włączony w terytorialny zakres stosowania umów, które zostaną zawarte między UE a Zjednoczonym Królestwem, a wszelkie odrębne umowy będą wymagały uprzedniej zgody Królestwa Hiszpanii;

I. PARTNERSTWO GOSPODARCZE

Uwagi ogólne – równe warunki działania

11. zauważa, że Zjednoczone Królestwo podjęło decyzję o ustanowieniu swojego przyszłego partnerstwa gospodarczego i handlowego z UE w oparciu o umowę o wolnym handlu; podkreśla, że choć Parlament Europejski popiera prowadzenie przez UE konstruktywnych negocjacji w sprawie zrównoważonej, ambitnej i wszechstronnej umowy o wolnym handlu ze Zjednoczonym Królestwem, ze względu na swój charakter umowa o wolnym handlu nigdy nie będzie równoważna płynnej wymianie handlowej;

12. przypomina, że aby zachować integralność UE, jej jednolitego rynku i unii celnej oraz niepodzielność czterech swobód, kluczowe znaczenie ma zagwarantowanie, że poziom kontyngentu i bezcłowego dostępu do największego jednolitego rynku na świecie będzie w pełni odpowiadał zakresowi zbieżności przepisów i zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do przestrzegania równych warunków działania umożliwiających otwartą i uczciwą konkurencję z myślą o dynamicznym dostosowywaniu; podkreśla, że wymaga to łącznego stosowania przepisów prawa materialnego i istotnych środków, w tym klauzul o nieobniżaniu poziomu ochrony, oraz mechanizmów zapewniających skuteczne wdrażanie i egzekwowanie przepisów i rozstrzyganie sporów;

13. podkreśla, że celem umowy o wolnym handlu powinno być umożliwienie dostępu do rynku i ułatwień w handlu w stopniu jak najbardziej zbliżonym do tego sprzed wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, przy jednoczesnym dalszym tworzeniu godnych miejsc pracy i zwiększaniu możliwości eksportowych UE, wspieraniu zrównoważonego rozwoju, ochronie standardów UE i przestrzeganiu procedur demokratycznych; podkreśla, że należy zapewnić równe warunki działania i chronić standardy UE, aby uniknąć równania w dół, z myślą o dynamicznym dostosowywaniu i potrzebie zagwarantowania, że Zjednoczone Królestwo nie osiągnie nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej przez zmniejszenie poziomu ochrony, oraz aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu ze strony podmiotów rynkowych;

14. zaznacza, że aby umowa o wolnym handlu była naprawdę korzystna dla interesów UE, w wytycznych negocjacyjnych należy uwzględnić następujące cele:

- (i) równe warunki działania należy zagwarantować za pomocą solidnych zobowiązań i możliwych do wyegzekwowania przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa, odpowiednich kwestii podatkowych (w tym walki z uchylaniem się od opodatkowania, unikaniem opodatkowania i praniem pieniędzy), pełnego poszanowania standardów społecznych i norm pracy (w tym równoważnych poziomów ochrony i zabezpieczeń przed dumpingiem socjalnym), norm związanych z ochroną środowiska i zmianą klimatu, promowania celów zrównoważonego rozwoju ONZ, wysokiego poziomu ochrony konsumentów i zrównoważonego rozwoju; przepisy powinny uniemożliwić obniżanie norm, a jednocześnie upoważnić obie strony do tego, aby z czasem zmieniały zobowiązania w celu określenia wyższych standardów lub uwzględnienia dodatkowych obszarów; zobowiązania i przepisy powinny być możliwe do wyegzekwowania za pomocą autonomicznych środków tymczasowych, solidnego mechanizmu rozstrzygania sporów oraz środków zaradczych, z myślą o dynamicznym dostosowywaniu;
- (ii) wzajemne ustalenia dotyczące korzystnego dla obu stron dostępu do rynku towarów, usług, zamówień publicznych, uznawania kwalifikacji zawodowych oraz – w stosownych przypadkach – bezpośrednich inwestycji zagranicznych, muszą być negocjowane przy pełnym poszanowaniu zasad Światowej Organizacji Handlu (WTO);
- (iii) zobowiązanie obu stron do dalszej współpracy na rzecz mocnego i opartego na zasadach swobodnego i uczciwego handlu na forach międzynarodowych w celu osiągnięcia skutecznego multilateralizmu;
- (iv) w dążeniu do możliwie najszerzej wymiany handlowej towarami Komisja powinna ocenić konieczność wprowadzenia ewentualnych kwot i taryf w najbardziej wrażliwych sektorach, jak również klauzul ochronnych w celu ochrony integralności jednolitego rynku UE; przypomina ponadto, że na przykład w odniesieniu do żywności i produktów rolnych dostęp do jednolitego rynku jest uzależniony od ścisłego przestrzegania wszystkich przepisów i norm UE, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa żywności, organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO), pestycydów, oznaczeń geograficznych, dobrostanu zwierząt, etykietowania i identyfikowalności, norm sanitarnych i fitosanitarnych oraz zdrowia ludzi, zwierząt i roślin;

Środa, 12 lutego 2020 r.

- (v) w regułach pochodzenia należy uwzględniać najnowsze unijne umowy o wolnym handlu, a za ich podstawę przyjmować interesy producentów UE; w układzie między UE a Zjednoczonym Królestwem należy zachować ramy obecnych stosunków handlowych między UE a krajami trzecimi oraz unikać oportunistów przez zapewnienie spójności i zachowanie odpowiednich taryf i systemu kwot oraz reguł pochodzenia produktów w stosunku do państw trzecich;
- (vi) w stosownych przypadkach zobowiązania dotyczące środków antydumpingowych i wyrównawczych mogłyby wykraczać poza zasady WTO w tym obszarze;
- (vii) należy uwzględnić zobowiązania dotyczące usług w celu zapewnienia poziomu liberalizacji w handlu usługami wykraczającego poza zobowiązania stron w WTO, w oparciu o najnowsze unijne umowy o wolnym handlu, przy jednoczesnej ochronie wysokiej jakości usług publicznych UE zgodnie z TFUE, w szczególności z protokołem nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym; ponadto usługi audiowizualne powinny być wyłączone z przepisów dotyczących liberalizacji; podkreśla, że w ramach umowy o wolnym handlu dostęp do rynku usług jest ograniczony i zawsze wiąże się z wykluczeniami, zastrzeżeniami i wyjątkami; należy uwzględnić wszystkie sposoby świadczenia usług, w tym zobowiązania i przepisy dotyczące przepływu osób fizycznych przez granice (sposób 4), powiązane z zasadami UE oraz szanujące zasadę równego traktowania pracowników i uznawania kwalifikacji zawodowych; uzgodnienia powinny obejmować postanowienia dotyczące dostępu do rynku i traktowania narodowego na zasadach państwa przyjmującego, aby usługodawcy UE byli traktowani w sposób niedyskryminacyjny, również przy zakładaniu działalności; nowe uzgodnienia powinny umożliwiać czasowy wjazd i pobyt osób fizycznych w celu świadczenia usług;
- (viii) powinny istnieć możliwości dostępu do rynków zamówień publicznych wykraczające poza zobowiązania zawarte w Porozumieniu WTO w sprawie zamówień rządowych, gwarantujące dostęp do rynku unijnym przedsiębiorstwom w strategicznych sektorach oraz pewien stopień otwartości identyczny do oferowanego na unijnym rynku zamówień publicznych;
- (ix) zdecydowane i możliwe do wyegzekwowania środki obejmujące uznawanie i ochronę praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych, takie jak prawa autorskie i prawa pokrewne, znaki towarowe, w oparciu o obecne i przyszłe ramy prawne UE;
- (x) układ powinien potwierdzić ochronę istniejących oznaczeń geograficznych, jak przewidziano w umowie o wystąpieniu, oraz ustanowić mechanizm ochrony przyszłych oznaczeń geograficznych, zapewniając taki sam poziom ochrony jak poziom przewidziany w umowie o wystąpieniu;
- (xi) należy uwzględnić ambitny rozdział o handlu i równouprawnieniu płci; należy wziąć pod uwagę wpływ wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE na równość płci, w tym przez zapewnienie równych warunków działania UE, kiedy chroni ona i zwiększa rolę kobiet w gospodarce i na przykład wprowadza środki mające na celu zwalczanie różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;
- (xii) kompleksowy rozdział dotyczący potrzeb i interesów mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) uwzględniający ułatwianie im dostępu do rynku i dotyczący między innymi zgodności norm technicznych oraz usprawnionych procedur celnych w celu zachowania i tworzenia konkretnych możliwości biznesowych oraz wspierania ich upowszechnienia na skalę międzynarodową;
- (xiii) aby umowa handlowa była kompleksowa, musi zawierać postanowienia gwarantujące dalsze dostosowywanie przepisów między Zjednoczonym Królestwem i UE w przyszłości; ułatwianie handlu wymaga negocjacji dziedzin przekrojowych dotyczących spójności regulacyjnej i barier pozataryfowych, nie tracąc z oczu dobrowolnego charakteru współpracy regulacyjnej i prawa do wprowadzania regulacji w interesie publicznym, przy jednoczesnym zachowaniu niezależności regulacyjnej i praw parlamentarnych, oraz przypominając, że przepisy dotyczące współpracy regulacyjnej w umowie handlowej nie mogą oferować takiej samej płynności, jaką oferowało członkostwo w jednolitym rynku;
- (xiv) zachowanie stabilności finansowej i regulacyjnej oraz pełna zgodność z unijnym systemem regulacyjnym i normami oraz ich stosowanie wymaga włączenia do układu środków ostrożnościowych i ograniczeń transgranicznego świadczenia usług finansowych, co jest standardowym elementem umów handlowych zawieranych przez UE;
- (xv) ambitne przepisy umożliwiające rozwój handlu elektronicznego i zlikwidowanie problemu nieuzasadnionych barier w handlu za pomocą rozwiązań elektronicznych oraz stworzenie otwartego, bezpiecznego i wiarygodnego środowiska internetowego dla przedsiębiorców i konsumentów i uregulowanie transgranicznych przepływów danych, w tym zasady takie jak uczciwa konkurencja i ambitne przepisy dotyczące transgranicznego przekazywania danych, w pełnej zgodności z obecnymi i przyszłymi przepisami UE dotyczącymi ochrony danych i prywatności oraz bez uszczerbku dla tych przepisów;

Środa, 12 lutego 2020 r.

- (xvi) umowa o wolnym handlu oznacza kontrole i weryfikacje celne w momencie wprowadzania towarów na rynek wewnętrzny, co wpływa na globalne łańcuchy dostaw i procesy produkcyjne; konieczne jest wzmocnienie organów celnych, zarówno kadrowo, jak i technicznie, aby mogły sprostać dodatkowym zadaniom; procedury operacyjne w przyszłym układzie muszą mieć na celu zachowanie zasad unijnego rynku wewnętrznego towarów i unii celnej; dlatego sprawą najwyższej wagi jest zagwarantowanie zgodności towarów z zasadami jednolitego rynku;
- (xvii) dostosowanie regulacyjne nadzoru rynku towarowego i solidne normy dotyczące produktów powinny być istotnym i niezbędnym elementem przyszłego układu ze Zjednoczonym Królestwem w celu zapewnienia przedsiębiorcom z UE równych warunków działania oraz wysokiego poziomu ochrony konsumentów w UE;
- (xviii) integralność unii celnej i jej zasad oraz procedur powinna zostać zachowana; należy opracować w odpowiednim terminie skuteczne rozwiązania robocze między UE a Zjednoczonym Królestwem w tej dziedzinie;
15. podkreśla, że cała umowa o wolnym handlu powinna podlegać przepisom o dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, zaangażowaniu zainteresowanych stron i konsultacjach obu stron; należało na utworzenie wewnętrznych grup doradczych nadzorujących wdrażanie układu;
16. przypomina, że układ powinien zapewniać spójne ramy zarządzania, w tym solidny mechanizm rozstrzygania sporów oraz struktury zarządzania; podkreśla w związku z tym kompetencję TSUE w interpretacji kwestii związanych z prawem UE, co zagwarantuje spójność interpretacji;

Równe warunki działania

17. przypomina, że Zjednoczone Królestwo w dalszym ciągu powinno przestrzegać norm wynikających z zobowiązań międzynarodowych z myślą o dynamicznym dostosowywaniu przepisów i strategii politycznych w sposób odzwierciedlający zakres i stopień intensywności przyszłych stosunków;
18. przypomina, że zamierza zdecydowanie zapobiegać wszelkiego rodzaju dumpingowi w przyszłych stosunkach między UE a Zjednoczonym Królestwem i przypomina w związku z tym, że dostosowanie w kwestiach ochrony środowiska, społecznych i pracowniczych oraz podatkowych i polityki pomocy państwa ma kluczowe znaczenie w zapobieganiu dumpingowi;
19. zauważa, że zakres i szczegółowość układu w odniesieniu do równych warunków działania będą mieć decydujące znaczenie dla ogólnej rozległości przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem; przypomina, że niezmiennie przestrzeganie przez Zjednoczone Królestwo zasad unijnego modelu społecznego będzie w tym odgrywać kluczową rolę; ponownie wskazuje na potrzebę ustanowienia zabezpieczeń gwarantujących utrzymanie zarówno wysokich standardów, jak i równych warunków działania w dziedzinie standardów socjalnych i zatrudnienia przynajmniej na obecnym wysokim poziomie, który gwarantują obowiązujące wspólne standardy;
20. podkreśla, że pogłębione stosunki będą wymagać solidnych i kompleksowych ram dla konkurencji i kontroli pomocy państwa, które pozwolą uniknąć nadmiernych zakłóceń w handlu i zakłóceń konkurencji, w celu zagwarantowania, że Zjednoczone Królestwo nie angażuje się w nieuczciwe i antykonkurencyjne działania ze szkodą dla podmiotów gospodarczych UE;
21. wyraża zdecydowane przekonanie, że Zjednoczone Królestwo powinno przestrzegać ewoluujących standardów w zakresie opodatkowania i przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy w ramach wspólnotowego dorobku prawnego, w tym również w odniesieniu do przejrzystości podatkowej, wymiany informacji w sprawach podatkowych i środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, a także powinno zająć się sytuacją swoich terytoriów zamorskich, stref suwerennych i terytoriów zależnych oraz kwestią nieprzestrzegania przez nie kryteriów dobrego zarządzania i wymogów przejrzystości;
22. przypomina o potrzebie utrzymania wysokich standardów i równych warunków działania w dziedzinie produktów leczniczych, wyrobów medycznych, bezpieczeństwa żywności i etykietowania oraz polityki i norm weterynaryjnych, fitosanitarnych i ochrony środowiska;

Środa, 12 lutego 2020 r.

23. zauważa, że podobnie jak w przypadku całego układu postanowienia dotyczące równych warunków działania będą wymagać solidnych struktur administracyjnych i odpowiednich mechanizmów gwarantujących właściwe zarządzanie, nadzór, rozstrzyganie sporów i egzekwowanie przepisów, a także sankcje i w razie potrzeby środki przejściowe oraz dotyczący obydwu stron wymóg powołania lub w stosownych przypadkach utrzymania niezależnych instytucji zdolnych do skutecznego nadzorowania wdrażania; podkreśla, że obywatelom i organizacjom pozarządowym należy zagwarantować dostęp do wymiaru sprawiedliwości i odpowiedniego mechanizmu rozpatrywania skarg w odniesieniu do egzekwowania norm pracowniczych i środowiskowych;

II. SZCZEGÓŁOWE KWESTIE SEKTOROWE I WSPÓŁPRACA TEMATYCZNA

Rybołówstwo

24. podkreśla ponadto, że kwestia swobodnego dostępu do wód i portów jest nierozdzielnie związana z kwestią wolnego handlu i dostępu brytyjskich produktów rybołówstwa do rynku UE oraz że nie można odrębnie prowadzić negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w sprawie rybołówstwa i muszą być one bezpośrednio powiązane z negocjacjami dotyczącymi ogólnego partnerstwa gospodarczego, w szczególności w zakresie handlu;

25. przypomina i zdecydowanie popiera podjęcie decyzji w sprawie rybołówstwa do 1 lipca 2020 r. i uważa, że przyszły system zarządzania rybołówstwem w Zjednoczonym Królestwie nie powinien być mniej wymagający niż obecne przepisy i obowiązki wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb);

26. podkreśla, że wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE nie zwalnia go z odpowiedzialności za wspólne i zrównoważone zarządzanie wspólnymi zasobami rybnymi zgodnie z zobowiązaniami międzynarodowymi;

27. przypomina, że podstawowa zasada swobodnego i równego dostępu rybaków UE do wszystkich wód państw członkowskich w ramach WPRyb, a także jednolity rynek UE i zasada swobodnego przepływu towarów (w tym produktów rybołówstwa) były źródłem wypracowywanych przez dziesięciolecia praw i korzyści dla społeczności nadbrzeżnych, podmiotów gospodarczych i konsumentów;

28. podkreśla znaczenie obopólnie korzystnego i kompleksowego partnerstwa między UE a Zjednoczonym Królestwem, które – nieodłącznie i w trybie priorytetowym przed zakończeniem okresu przejściowego – obejmie umowę w sprawie rybołówstwa i kwestii związanych z rybołówstwem zgodnie z wzajemnymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego;

29. podkreśla, że układ powinien opierać się na zasadach ustanowionych w WPRyb, które zakładają zrównoważoną eksploatację i ochronę żywych zasobów morskich oraz korzyści społeczno-gospodarcze dla rybaków, podmiotów działających w sektorze rybołówstwa i konsumentów;

30. apeluje, aby w układzie gwarantowano w szczególności stały wzajemny dostęp do wód oraz utrzymano obecny stały podział kwot między UE i Zjednoczonym Królestwem jeśli chodzi o wspólnie eksploatowane zasoby; podkreśla w tym kontekście znaczenie utrzymania wspólnie uzgodnionych zasad i środków zarządzania rybołówstwem zgodnie z wytycznymi WPRyb;

31. podkreśla zapotrzebowanie na odpowiednie mechanizmy konsultacji i wspólne podejście naukowe oraz gwarancje stałego udziału Zjednoczonego Królestwa w gromadzeniu danych i naukowej ocenie zasobów; wzywa obie strony do kontynuowania współpracy w zakresie kontroli rybołówstwa i zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN);

Ochrona danych

32. przypomina, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁽¹⁰⁾, aby Komisja mogła stwierdzić, czy brytyjskie ramy ochrony danych są odpowiednie, musi wykazać, że Zjednoczone Królestwo zapewnia poziom ochrony „zasadniczo równoważny” poziomowi oferowanemu przez ramy prawne UE, w tym w odniesieniu do przekazywania danych do państw trzecich; przypomina, że ustawa o ochronie danych w Zjednoczonym Królestwie przewiduje ogólne i szerokie wyłączenie z zasad ochrony danych i praw osób, których dane dotyczą w przypadku przetwarzania danych osobowych do celów imigracyjnych; wyraża zaniepokojenie faktem, że gdy dane obywateli spoza

⁽¹⁰⁾ Sprawa C-362/14 Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner, ECLI:EU:C:2015:650.

Środa, 12 lutego 2020 r.

Zjednoczonego Królestwa są przetwarzane na mocy tego wyłączenia, nie są one chronione w taki sam sposób jak dane obywateli Zjednoczonego Królestwa; jest zdania, że wyłączenie to byłoby sprzeczne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹¹⁾; ponadto jest zdania, że ramy prawne Zjednoczonego Królestwa w zakresie zatrzymywania danych dotyczących telekomunikacji elektronicznej nie spełniają warunków określonych w dorobku prawnym UE zgodnie z wykładnią TSUE, a zatem nie są obecnie równoważne;

33. uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na ramy prawne w Zjednoczonym Królestwie w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego i przetwarzania danych osobowych przez organy ścigania; przypomina, że masowa inwigilacja może nie być zgodna z prawem UE i zdecydowanie zachęca do uwzględnienia orzecznictwa TSUE w tej dziedzinie, takiego jak wyrok w sprawie *Schrems*, a także orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;

34. zaleca Komisji, aby uważnie oceniła przepisy Zjednoczonego Królestwa o ochronie danych oraz dopilnowała, by Zjednoczone Królestwo rozwiązało problemy wskazane w niniejszej rezolucji przed oceną czy brytyjskie przepisy o ochronie danych są zgodne z prawem UE zgodnie z wykładnią TSUE⁽¹²⁾, a także by zasięgnęła opinii Europejskiej Rady Ochrony Danych i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, po dostarczeniu im wszystkich stosownych informacji i odpowiedniego harmonogramu do wykonywania ich roli;

Zmiana klimatu i środowisko

35. jest przekonany, że przeszłe stosunki UE-Zjednoczone Królestwo powinny opierać się nie tylko na czynnikach ekonomicznych, ale także na dużych ambicjach środowiskowych popartych współpracą na odpowiednich forach międzynarodowych w celu zmierzenia się z transgranicznymi i globalnymi wyzwaniami;

36. uważa, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny dopilnować, aby poziom ochrony środowiska przewidziany obecnie w przepisach, regulacjach i praktykach nie został obniżony na koniec okresu przejściowego poniżej poziomu ustanowionego przez wspólne normy obowiązujące w UE i Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do: dostępu do informacji dotyczących środowiska, udziału społeczeństwa oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości w kwestiach dotyczących środowiska; ocen oddziaływania na środowisko oraz strategicznych ocen oddziaływania na środowisko; emisji przemysłowych; emisji do powietrza oraz celów i pułapów w zakresie jakości powietrza; ochrony przyrody i różnorodności biologicznej; gospodarowaniu odpadami; ochrony i zachowania środowiska wodnego; ochrony i zachowania środowiska morskiego; ograniczania i eliminowania zagrożeń dla zdrowia ludzkiego lub środowiska wynikających z produkcji, stosowania, uwalniania i usuwania substancji chemicznych, środków ochrony roślin, jak również do zapobiegania tym zagrożeniom; oraz zmiany klimatu i zasady ostrożności;

37. apeluje do negocjatorów o dopilnowanie, aby Zjednoczone Królestwo zobowiązało się do wdrożenia norm, w tym celów, i innych przepisów uzgodnionych na szczeblu UE w trakcie okresu przejściowego;

38. apeluje, aby współpraca w obszarze zwalczania zmiany klimatu stała się absolutnym priorytetem w negocjacjach z uwagi na ogromne znaczenie sukcesów w tej dziedzinie, których początkiem powinien być sukces 26. konferencji stron Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (COP 26) w Glasgow; uważa, że najlepszym wyjściem byłaby pełna zgodność Zjednoczonego Królestwa i UE w tym obszarze; dlatego też zdecydowanie opowiada się za tym, aby Zjednoczone Królestwo w pełni dostosowało się do obecnych i przyszłych unijnych ram polityki klimatycznej, a także do zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, i domaga się, aby maksymalne wartości emisji UE określone w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego, łącznie z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem, obowiązywały w całości;

39. apeluje do Zjednoczonego Królestwa o utrzymanie systemu ustalania cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla spójnego ze wspólnymi normami i celami obowiązującymi pod koniec okresu przejściowego, a do negocjatorów o zbadanie możliwości połączenia przyszłego krajowego systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych Zjednoczonego Królestwa z EU ETS, pod warunkiem że EU ETS będzie w pełni przestrzegany;

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Sprawa C-362/14 Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner, ECLI:EU:C:2015:650, opinia 1/15 PNR Kanada; ECLI:EU:C:2017:592, sprawy C 293/12 i C 594/12, Digital Rights Ireland i in., EU:C:2014:238, Tele2 i Watson; sprawy C-203/15 – Tele2 Sverige i C-698/15 Watson ECLI:EU:C:2016:970.

Środa, 12 lutego 2020 r.

40. podkreśla, że wszelkie stosunki między Zjednoczonym Królestwem a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) powinny być uzależnione od m.in. dostosowania się Zjednoczonego Królestwa do zmienionych unijnych celów klimatycznych i środowiskowych, poszanowania przez Zjednoczone Królestwo rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje oraz ambitnej nowej strategii klimatycznej EBI i jego polityki w zakresie udzielania pożyczek na cele energetyczne;

41. podkreśla, że w wyniku zmniejszenia ochrony w Zjednoczonym Królestwie mogłoby wystąpić ryzyko utraty różnorodności biologicznej w UE, ponieważ wiele gatunków (ptaki, nietoperze, motyle i walenie) migruje między UE a Zjednoczonym Królestwem, a w przypadku wielu gatunków niemigrujących ma miejsce regularny przepływ genów między UE a Zjednoczonym Królestwem;

42. podkreśla, jak ważne jest dalsze przestrzeganie przez Zjednoczone Królestwo przepisów dotyczących bezpieczeństwa chemikaliów (REACH⁽¹³⁾) oraz zapewnienie współpracy z Europejską Agencją Chemikaliów (ECHA);

Energia

43. apeluje, aby w układzie zadbać o niedyskryminacyjny dostęp do sieci dla uczestników rynku, prawdziwe rozdzielenie operatorów sieci, zagwarantować równe warunki działania i zakaz regresji, w tym w odniesieniu do skutecznego systemu opłat za emisje dwutlenku węgla, pomocy państwa i ochrony środowiska;

44. apeluje o wprowadzenie mechanizmów zapewniających w możliwie największym stopniu bezpieczeństwo dostaw oraz skuteczny handel w ramach połączeń wzajemnych w różnych przedziałach czasowych;

45. oczekuje, że Zjednoczone Królestwo będzie przestrzegać najwyższych norm bezpieczeństwa jądrowego, jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i ochrony radiologicznej; oczekuje zawarcia umowy regulującej postępowanie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Euratomu i projektu ITER, a także skutki wycofania aktywów i zobowiązań, co umożliwi współpracę i wymianę informacji między Euratomem, Zjednoczonym Królestwem i jego organami krajowymi; apeluje, aby w układzie umieścić zobowiązanie do zapewnienia równych warunków działania w normach dotyczących bezpieczeństwa jądrowego pod koniec okresu przejściowego, zapewniając tym samym pełne poszanowanie międzynarodowych konwencji i traktatów, w tym konwencji z Aarhus i Espoo;

Zdrowie publiczne i bezpieczeństwo żywności

46. podkreśla, jak ważne dla konsumentów UE i Zjednoczonego Królestwa jest utrzymanie przez Zjednoczone Królestwo wysokich norm bezpieczeństwa żywności i etykietowania żywności; przypomina, że wszelka żywność wwożona do UE z państwa trzeciego musi spełniać wysokie unijne normy bezpieczeństwa żywności, dotyczące m.in. wykorzystywania GMO; zauważa wzajemne korzyści dalszego uczestniczenia przez Zjednoczone Królestwo w systemie wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach; przypomina, że między UE a Zjednoczonym Królestwem będzie konieczny system zaostrożonej kontroli z powodu uznania Zjednoczonego Królestwa za państwo trzecie;

47. podkreśla, jak ważne jest utrzymanie przez Zjednoczone Królestwo równoważnych norm zdrowia zwierząt dla zapobiegania przenoszeniu chorób odzwierzęcych ze zwierząt na ludzi, zwłaszcza w przypadku gatunków migrujących, z korzyścią zarówno dla zdrowia zwierząt, jak i ludzi; uważa, że konieczne jest utrzymanie paszportów na potrzeby przemieszczania zwierząt domowych i gospodarskich między UE a Zjednoczonym Królestwem na podstawie obowiązujących i przyszłych norm unijnych;

48. podkreśla znaczenie wysokich standardów i równych warunków działania w odniesieniu do ochrony dobrostanu i zdrowia zwierząt w całym łańcuchu dostaw żywności oraz zapewnienia uczciwej konkurencji między rolnikami w Zjednoczonym Królestwie i w UE; wyklucza możliwość przywozu do UE żywych zwierząt, mięsa i jaj, które nie spełniają standardów UE w zakresie dobrostanu zwierząt;

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

Środa, 12 lutego 2020 r.

49. podkreśla znaczenie zapewnienia odpowiedniego zaopatrzenia w leki, wyroby medyczne i inne produkty z zakresu opieki zdrowotnej; apeluje w związku z tym do UE i Zjednoczonego Królestwa o dopilnowanie, żeby podjęte zostały środki ograniczające niedobory oraz ewentualne poważne skutki dla zdrowia ludzi; apeluje w szczególności o ukierunkowane działania mające na celu zagwarantowanie pacjentom stałego i szybkiego dostępu do bezpiecznych leków i wyrobów medycznych, w tym bezpiecznych i spójnych dostaw izotopów promieniotwórczych;

50. nalega, aby kontynuować współpracę dotyczącą kwestii z zakresu zdrowia i zdrowia publicznego; podkreśla, że Zjednoczone Królestwo jako państwo trzecie nie będzie w stanie uczestniczyć w procedurach udzielania zezwoleń na produkty lecznicze w UE;

Prawa obywateli i mobilność osób

51. apeluje do negocjujących stron o podjęcie działań mających na celu pełną kontynuację praw obywateli gwarantowanych na podstawie umowy o wystąpieniu zarówno dla obywateli UE, jak i Zjednoczonego Królestwa oraz ich rodzin; podkreśla, że wszelkie przyszłe ustalenia dotyczące mobilności powinny się opierać na niestosowaniu dyskryminacji między poszczególnymi państwami członkowskimi UE oraz na pełnej wzajemności; uważa generalnie, że dalsza konkretyzacja praw obywateli – w tym swoboda przemieszczania się obywateli Zjednoczonego Królestwa w UE oparta na zasadzie wzajemności – musi stanowić podstawową i niepodzielną część przyszłej umowy międzynarodowej między UE a Zjednoczonym Królestwem; uważa również, że ważne jest, aby państwa członkowskie UE uściśliły przepisy obowiązujące w każdym z nich tych obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy chcieliby uzyskać status rezydenta, oraz aby takie środki były przyjazne dla obywateli i przejrzyste w celu ułatwienia procedury, a także bezpłatne; uważa także, że Komisja i Parlament Europejski powinny monitorować rozwój sytuacji w tym zakresie;

52. apeluje o wprowadzenie odpowiednich ustaleń dotyczących koordynacji zabezpieczenia społecznego, w tym praw emerytalnych, z myślą o przyszłej mobilności osób; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym szczegółowe przepisy dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego zawarte w Umowie o wystąpieniu, które chronią prawa wynikające z okresów opłacania składek na ubezpieczenie społeczne;

53. wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa do wdrożenia nowej ustawy o zatrudnieniu przed upływem okresu przejściowego w celu uniknięcia sytuacji, w której z powodu luk w przepisach prawa pracowników nie byłyby chronione na mocy ani obowiązującego prawodawstwa UE, ani brytyjskiej ustawy o zatrudnieniu;

54. nalega w związku z tym na pełne i właściwe wdrożenie przepisów unijnych wraz z terminami wdrożenia w trakcie okresu przejściowego, takich jak np. przegląd dyrektywy w sprawie delegowania pracowników, dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz dyrektywy w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy;

55. apeluje o pełne uwzględnienie specjalnej sytuacji Irlandii oraz o rozwiązanie pozostałych kwestii dotyczących obywateli Irlandii Północnej; apeluje do władz Zjednoczonego Królestwa o dopilnowanie, żeby nie doszło do ograniczenia praw obywateli Irlandii Północnej, oraz o pełne przestrzeganie wszystkich części porozumienia wielokopiatkowego;

56. opowiada się za dalszym stosowaniem przez Zjednoczone Królestwo rozporządzenia w sprawie roamingu z korzyścią dla obywateli UE i Zjednoczonego Królestwa, a także za ułatwianiem transgranicznej mobilności osób na wyspie Irlandii;

57. odnotowuje zamiar przystąpienia przez Zjednoczone Królestwo do konwencji haskiej z 2007 r. w sprawie alimentów i apeluje o właściwą współpracę i ambicje w kwestiach związanych z prawem cywilnym i rodzinnym, zwłaszcza w odniesieniu do praw i repatriacji dzieci; przypomina, że przyszła umowa powinna również uwzględniać niektóre kategorie obywateli objętych obecnie prawem UE zgodnie z wykładnią TSUE, np. obywateli Zjednoczonego Królestwa powracających do Zjednoczonego Królestwa z członkami rodziny spoza UE, osoby z niepełnosprawnościami i ich opiekunów, obywateli państw trzecich mieszkających w Zjednoczonym Królestwie, którzy mają silne więzi prawne z państwami członkowskimi, takich jak obywatele państw trzecich, którzy urodzili się w UE, osoby uznane za uchodźców i bezpaństwowców;

58. uważa, że ustalenia dotyczące mobilności muszą się opierać na niedyskryminacji i pełnej wzajemności; przypomina, że od momentu przyjęcia mandatu negocyjacyjnego państwa członkowskie nie będą mogły negocjować porozumień dwustronnych;

Środa, 12 lutego 2020 r.

59. ubolewa w tym kontekście, że Zjednoczone Królestwo ogłosiło, iż zasada swobodnego przemieszczania się osób między UE a Zjednoczonym Królestwem nie będzie już obowiązywać; uważa, że każda umowa w sprawie przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem powinna zawierać ambitne przepisy zapewniające kontynuację praw obywateli UE i Zjednoczonego Królestwa oraz ich rodzin, zwłaszcza w odniesieniu do przemieszczania się osób i pracowników; przypomina, że prawo do swobodnego przemieszczania się ma również bezpośredni związek z trzema innymi wolnościami integralnie związanymi z jednolitym rynkiem oraz że ma szczególne znaczenie dla usług i kwalifikacji zawodowych;

60. uważa, że w układzie powinno się przewidzieć przepisy dotyczące krótkoterminowych podróży bezwizowych, w tym krótkoterminowych podróży służbowych, w oparciu o pełną wzajemność i niedyskryminację, a także określić warunki wjazdu i pobytu na potrzeby badań naukowych, studiów i szkoleń oraz wymiany młodzieżowej;

61. w odniesieniu do przyszłej współpracy między Zjednoczonym Królestwem i UE27 w obszarze polityki azylowej i migracyjnej podkreśla, że powinna ona zawierać przynajmniej ustalenia polepszające bezpieczne i legalne sposoby dostępu do ochrony międzynarodowej, w tym za pośrednictwem łączenia rodzin; biorąc pod uwagę, że łączenie rodzin to nadal ważna kwestia dla osób ubiegających się o azyl mieszkających w Zjednoczonym Królestwie i mających rodziny w obrębie UE, zachęca do przyjęcia planu łączenia rodzin, który powinien wejść w życie po okresie przejściowym, w celu uniknięcia wszelkich luk mających konsekwencje humanitarne oraz poszanowania praw osób ubiegających się o azyl do życia rodzinnego, zgodnie z art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka;

Równoważność usług finansowych

62. przypomina, że przedsiębiorstwa mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie tracą prawa paszportowe;

63. uważa, że dostęp do rynku powinien opierać się na decyzjach w kwestii równoważności, pod warunkiem że UE założy, iż system regulacyjny i nadzorczy oraz normy Zjednoczonego Królestwa są i nadal będą w pełni równoważne z przepisami i normami UE, odzwierciedlając przepisy uzgodnione w kwestii zapewnienia równych warunków działania; jest przekonany, że po przyznaniu Zjednoczonemu Królestwu równoważności trzeba będzie wprowadzić skuteczny mechanizm gwarantujący utrzymanie tej równoważności w czasie, i przypomina, że UE w każdym momencie może jednostronnie wycofać status równoważności;

64. uważa, że wszelkie przyszłe przepisy powinny zabezpieczać stabilność finansową UE oraz chronić jej system regulacyjny i nadzorczy, a także normy i ich stosowanie, a jednocześnie utrzymywać niezależność UE w zakresie regulacji i podejmowania decyzji;

Sektor transportu

65. apeluje do negocjatorów o zapewnienie ciągłej łączności między Zjednoczonym Królestwem i UE w oparciu o wymóg wzajemności w dostępie do rynków transportu i z uwzględnieniem różnicy wielkości obu rynków;

66. w związku z tym przypomina, że wielostronny system kwot Europejskiej Konferencji Ministrów Transportu (EKMT) jest obecnie nieodpowiedni do pełnego rozwiązania kwestii potrzeb transportu drogowego towarów między UE a Zjednoczonym Królestwem oraz że należy podjąć stosowne środki, aby uniknąć zagrożeń dla porządku publicznego i zapobiec zakłóceniom w strumieniu ruchu operatorów drogowego transportu towarów oraz podmiotów oferujących usługi przewozu autobusami i autokarami;

67. podkreśla, że konieczne jest, aby w negocjacjach uwzględnić także ambitną, zrównoważoną, wysokiej jakości kompleksową umowę o transporcie lotniczym, zwłaszcza w kwestii lotniczych praw przewozowych, bezpieczeństwa lotniczego i bezpieczeństwa portów lotniczych, które należy odpowiednio potraktować; przypomina w związku z tym, że przyszła łączność lotnicza między Zjednoczonym Królestwem a UE nie może *de iure* lub *de facto* polegać na udziale Zjednoczonego Królestwa w jednolitym rynku lotniczym;

68. podkreśla, że przyszłe partnerstwo między Zjednoczonym Królestwem a UE powinno dotyczyć szczególnej sytuacji tunelu pod kanałem La Manche, zwłaszcza ram regulacyjnych dotyczących bezpieczeństwa kolei;

69. uważa, że powinno się zapewnić wewnątrzunijne połączenie między Irlandią a innymi państwami członkowskimi UE, w tym prawo do tranzytu dla wewnątrzunijnego transportu drogowego między Irlandią a innymi państwami członkowskimi UE;

Środa, 12 lutego 2020 r.

70. podkreśla, że przeszłe stosunki między Zjednoczonym Królestwem a UE muszą zapewnić prawdziwie równe warunki działania we wszystkich sektorach transportu ze szczególnym naciskiem na pomoc państwa, ochronę środowiska, prawa pasażerów, elastyczność handlową oraz aspekty socjalne, w tym okresy prowadzenia pojazdu i odpoczynku;

71. podkreśla konieczność zapewnienia ciągłości finansowania wspólnie uzgodnionych projektów infrastrukturalnych, szczególnie w ramach transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), instrumentu „Łącząc Europę” i projektu jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SES), a także wspólnych inicjatyw technologicznych takich jak „Czyste niebo I” i „Czyste niebo II” oraz europejski system zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR); uważa również, że konieczne jest dotrzymanie w pełni przez Zjednoczone Królestwo zobowiązań i obowiązków finansowych, nawet jeśli wykraczają one poza okres jego członkostwa w UE;

Programy i agencje

72. podkreśla, że zasady uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w agencjach i programach UE będą równoważne z zasadami mającymi zastosowanie do krajów trzecich spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego; zachęca do uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w programach UE przy poszanowaniu wszelkich stosownych zasad, mechanizmów i warunków uczestnictwa;

73. podkreśla, że uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w programach UE nie powinno pociągać za sobą transferów netto z budżetu UE na rzecz Zjednoczonego Królestwa; uważa ponadto, że wszelkie dalsze uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w programach UE musi zapewniać sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państwa trzeciego biorącego udział w programie UE, a udział ten nie powinien przyznawać państwu trzeciemu jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych; wzywa Komisję, aby zapewniła wystarczające wiążące przepisy i gwarancje w odniesieniu do ochrony interesów finansowych Unii i należytego zarządzania finansami w przypadku programów, w których uczestniczyłoby Zjednoczone Królestwo, w tym kontrolę i audyt, oraz dochodzenia w przypadku nadużyć, poszanowanie prawa dostępu do służb Komisji, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Prokuratury Europejskiej, Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz prawo kontroli Parlamentu Europejskiego;

74. uważa w szczególności, że ważne jest uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w transgranicznych programach w dziedzinie kultury, rozwoju, edukacji i badań naukowych (takich jak Erasmus+, Kreatywna Europa, Horyzont, Europejska Rada ds. Badań Naukowych, programy LIFE, TEN-T, „Łącząc Europę”, jednolita europejska przestrzeń powietrzna, Interreg), we wspólnych inicjatywach technologicznych (takich jak „Czyste niebo” I i II, SESAR, ERICs, Galileo, Copernicus, europejski system wspomagania satelitarne (EGNOS), ramy wsparcia obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych (SST)) oraz w partnerstwach publiczno-prywatnych;

75. z zadowoleniem przyjmuje wkład programu PEACE w zapewnianie pokoju i stabilności w Irlandii Północnej oraz wzywa do zachowania procesu pokojowego w Irlandii Północnej oraz korzyści płynących z obecnego programu PEACE IV i Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii;

76. uważa za niezwykle ważne, aby UE i Zjednoczone Królestwo zbadały możliwość współpracy między władzami Zjednoczonego Królestwa a agencjami UE, w szczególności Europejską Agencją Chemikaliów, Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, Europejską Agencją Środowiska, Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób oraz Europejską Agencją Leków; podkreśla, że Zjednoczone Królestwo nie będzie miało uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do agencji UE; w tym kontekście wzywa Komisję, aby określiła charakter, zakres i granice tej ewentualnej współpracy;

77. uważa, że niezbędne jest doprecyzowanie przyszłej praktycznej współpracy między władzami Zjednoczonego Królestwa a agencjami UE w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych;

III. PARTNERSTWO W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I SPRAW ZAGRANICZNYCH

Polityka zagraniczna, wyzwania związane z bezpieczeństwem i obrona

78. uważa, że chociaż Zjednoczone Królestwo zostanie wykluczone z unijnych struktur decyzyjnych, państwo to jest ważnym partnerem, gdyż potrzeba wspólnych działań w celu sprostania wyzwaniom w zakresie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony ma kluczowe znaczenie w bezpośrednim sąsiedztwie UE i na arenie międzynarodowej;

Środa, 12 lutego 2020 r.

79. podkreśla, że nowe stosunki między UE a Zjednoczonym Królestwem będą wymagać intensywnej współpracy w sferze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, ponieważ zarówno UE, jak i Zjednoczone Królestwo mają wiele wspólnych interesów i doświadczeń i stoją na straży wielu takich samych wartości; podkreśla, że w interesie obu stron leży utrzymanie ambitnej współpracy służącej bezpieczeństwu Europy i jej obywateli i przyczyniającej się do stabilności na świecie, ochrony praw człowieka i pokoju zgodnie z celami i zasadami określonymi w art. 21 TUE;

80. zauważa, że jeśli chodzi o wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB), jedynie państwa członkowskie UE mogą przyjmować wspólne stanowiska i działania UE; wskazuje jednak, że nie wyklucza to mechanizmów konsultacji, które umożliwiłyby Zjednoczonemu Królestwu dostosowanie się do stanowisk UE w zakresie polityki zagranicznej i wspólnych działań, w szczególności dotyczących obrony opartego na zasadach ładu światowego, współpracy wielostronnej i praw człowieka, zwłaszcza w ramach ONZ, NATO, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i Rady Europy; popiera konsultacje i koordynację w obszarze polityki dotyczącej sankcji z możliwością przyjęcia sankcji, które wzajemnie się wzmacniają, jeżeli cele polityki zagranicznej Stron są zgodne; podkreśla wartość dodaną bliskiej współpracy w ramach WPZiB, biorąc pod uwagę znaczącą pozycję Zjednoczonego Królestwa jako podmiotu działającego na rzecz bezpieczeństwa;

81. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo musi wdrażać unijne środki ograniczające stosowane lub ustanawiane w okresie przejściowym, wspierać oświadczenia i stanowiska UE w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych oraz brać udział w indywidualnych przypadkach w operacjach wojskowych UE i misjach cywilnych ustanowionych w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), ale bez żadnej wiodącej roli w ramach umowy w sprawie ram udziału, przy jednoczesnym poszanowaniu autonomii decyzyjnej UE i odnośnych decyzji i prawodawstwa UE, w tym dotyczących zamówień i transferów w obszarze obronności; taka współpraca jest uzależniona od pełnego przestrzegania międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw podstawowych UE;

82. przypomina, że skuteczne międzynarodowe systemy kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji stanowią kamień węgielny bezpieczeństwa światowego i europejskiego; wzywa UE i Zjednoczone Królestwo, aby zainicjowały spójną i wiarygodną strategię na rzecz wielostronnych negocjacji na szczeblu światowym oraz regionalnej deeskalacji i budowy zaufania; wzywa Zjednoczone Królestwo, aby zobowiązało się pozostać związane wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego;

83. podkreśla, że współpraca taka byłaby wzajemnie wzmacniająca, gdyż umożliwiłaby zachowanie wiedzy fachowej i zdolności Zjednoczonego Królestwa w ramach misji i operacji w obszarze WPBiO; zdecydowanie zachęca Zjednoczone Królestwo do wnoszenia wkładu w cywilne i wojskowe misje i operacje w ramach WPBiO; podkreśla, że – jako państwo trzecie i w następstwie deklaracji politycznej określającej ramy przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem – Zjednoczone Królestwo nie będzie mogło uczestniczyć w planowaniu misji i operacji UE ani w dowodzeniu nimi oraz że jego zdolność i poziom uczestnictwa w planowaniu lub dowodzeniu/ udziale w misjach i operacjach UE oraz wymiana informacji i wzajemne relacje z UE będą proporcjonalne do wkładu Zjednoczonego Królestwa w każdą misję lub operację;

84. oczekuje, że Zjednoczone Królestwo będzie nadal w pełni wywiązywać się ze swoich zobowiązań podjętych w ramach grupy E3+3 w odniesieniu do Wspólnego wszechstronnego planu działania (JCPOA) z Iranem, zapisanego w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2231, będącego filarem międzynarodowego systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej i podstawą ładu godzenia napięć na Bliskim Wschodzie i w regionie Zatoki Perskiej;

85. podkreśla, że współpraca w obszarze polityki bezpieczeństwa i obrony powinna stanowić integralną część wszechstronnej umowy o partnerstwie, która ma regulować przyszłe stosunki; podkreśla, że umowa taka nie szkodziłaby autonomii podejmowania decyzji przez UE ani suwerenności Zjednoczonego Królestwa;

86. uważa, że we wspólnym interesie Zjednoczonego Królestwa i UE leży współpraca w zakresie rozwoju zdolności obronnych, także w ramach Europejskiej Agencji Obrony, oraz współpraca na rzecz zwalczania zagrożeń hybrydowych, a tym samym wzmocnienie europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego oraz wspieranie rzeczywistej interoperacyjności i wspólnej skuteczności europejskich i sojusznicznych sił zbrojnych;

Środa, 12 lutego 2020 r.

87. zauważa, że wszelka współpraca w wyżej wymienionych dziedzinach, która obejmuje wymianę informacji niejawnych UE, w tym danych wywiadowczych, jest uzależniona od zawarcia umowy o bezpieczeństwie informacji w celu ochrony informacji niejawnych UE; podkreśla, że należy zachęcać do wymiany informacji i danych wywiadowczych oraz przestrzegać zasady wzajemności; zauważa, że wymaga to szczegółowego porozumienia w sprawie informacji niejawnych i dalszego rozwoju autonomicznej oceny danych wywiadowczych; zachęca do wymiany oficerów łącznikowych i attaché dla zapewnienia płynnej wymiany informacji;

88. zauważa, że od rozpoczęcia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyło w żadnym z wybranych projektów; zauważa, że – dla zapewnienia interoperacyjności między partnerami i w drodze wyjątku – należy rozważyć udział Zjednoczonego Królestwa, jeśli państwo to zostanie zaproszone przez Radę Unii Europejskiej w ramach PESCO;

89. przypomina, że Zjednoczone Królestwo pozostaje kluczowym członkiem NATO i będzie mogło kontynuować wysoce wartościowe partnerstwo, które wypracowało zarówno z innymi europejskimi członkami NATO w ramach stosunków dwustronnych, jak i w ramach współpracy UE-NATO;

90. zauważa, że Zjednoczone Królestwo mogłoby uczestniczyć w unijnych programach na rzecz obrony i bezpieczeństwa zewnętrznego (takich jak Europejski Fundusz Obronny, programy na rzecz cyberbezpieczeństwa i Galileo) w oparciu o inne podobne uzgodnienia z państwami trzecimi, z zastrzeżeniem przeprowadzenia odpowiednich negocjacji w sprawie każdego z tych instrumentów oraz zachowania odpowiedniej równowagi między obowiązkami i prawami; podkreśla możliwość wnoszenia przez Zjednoczone Królestwo wkładu w unijne instrumenty finansowania działań zewnętrznych w ramach realizacji wspólnych celów;

91. podkreśla strategiczny wymiar sektora kosmicznego dla Europy i uważa, że ambitna polityka w obszarze przestrzeni kosmicznej może skutecznie przyczynić się do wzmocnienia działań zewnętrznych UE, , oraz podkreśla potrzebę poczynienia postępów w rozwoju technologii zarówno cywilnych, jak i wojskowych, które mogą zapewnić europejską autonomię strategiczną;

Współpraca organów bezpieczeństwa, ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

92. biorąc pod uwagę bliskość geograficzną i wspólne zagrożenia, którym UE i Zjednoczone Królestwo muszą stawić czoła, za niezwykle ważne uważa, aby UE i Zjednoczone Królestwo dążyły do utrzymania skutecznych rozwiązań na rzecz współpracy w zakresie współpracy organów ścigania, która jest skuteczna i obustronnie korzystna dla bezpieczeństwa obywateli, przy uwzględnieniu faktu, iż Zjednoczone Królestwo jest państwem trzecim spoza strefy Schengen i w związku z tym nie może korzystać z tych samych praw i udogodnień co państwo członkowskie;

93. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo nie może mieć bezpośredniego dostępu do danych z unijnych systemów informacyjnych ani uczestniczyć w strukturach zarządzania agencjami UE w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a przekazywanie Zjednoczonemu Królestwu informacji, w tym danych osobowych, powinno podlegać rygorystycznym zabezpieczeniom, kontroli i nadzorowi obejmującym poziom ochrony danych osobowych równoważny poziomowi zapewnianemu przez prawo UE;

94. uważa, że jako państwo trzecie Zjednoczone Królestwo nie może mieć dostępu do systemu informacyjnego Schengen (SIS); wzywa Zjednoczone Królestwo, aby bezzwłocznie zaradziło poważnym niedociągnięciom stwierdzonym w odniesieniu do korzystania z SIS, oraz wzywa Radę i Komisję, aby ściśle monitorowały ten proces dla zagwarantowania, że wszystkie niedociągnięcia zostaną prawidłowo usunięte bez dalszej zwłoki; uważa, że ustalenia dotyczące przyszłej współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem w obszarze egzekwowania prawa powinno omawiać się dopiero wtedy, gdy niedociągnięcia te zostaną usunięte; domaga się, aby szczegółowo informowano go o wszelkich postępach w tym zakresie;

95. wszelkie wzajemne ustalenia dotyczące terminowej, skutecznej i sprawnej wymiany danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) i wyników przetwarzania takich danych, które będą przechowywane w odpowiednich krajowych systemach przetwarzania danych PNR, oraz uzgodnienia na potrzeby przetwarzania danych DNA, odcisków palców i danych rejestracyjnych pojazdów (Prüm), a także współpracy operacyjnej za pośrednictwem Europolu i Eurojustu muszą opierać się na solidnych zabezpieczeniach i warunkach oraz być w pełni zgodne z opinią 1/15 TSUE, w której uznano, że umowa między UE a Kanadą w sprawie danych PNR narusza postanowienia Karty;

96. oczekuje, że Zjednoczone Królestwo będzie mogło kontynuować ugruntowaną współpracę i wymianę informacji z organami krajowymi w obszarze cyberbezpieczeństwa;

97. uważa, że bez zbędnych formalności należy zapewnić egzekwowanie i uznawanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych;

Środa, 12 lutego 2020 r.

98. podkreśla, że Zjednoczone Królestwo jest jednym z głównych podmiotów w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej oraz że bliskie stowarzyszenie w tym obszarze byłoby korzystne dla obu stron; proponuje, aby zachęcić Zjednoczone Królestwo do wniesienia wkładu w instrumenty i mechanizmy UE przy jednoczesnym poszanowaniu autonomii UE; uważa, że planowane partnerstwo powinno również wspierać zrównoważony rozwój i wyeliminowanie ubóstwa oraz stałą pomoc w realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ i Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju;

IV. ZARZĄDZANIE PRZYSZŁYM UKŁADEM

99. zaznacza, że każdy przyszły układ między UE a Zjednoczonym Królestwem jako państwem trzecim powinien przewidywać ustanowienie spójnego i solidnego systemu zarządzania stanowiącego nadrzędne ramy obejmujące wspólny stały nadzór nad układem/ zarządzanie nim oraz mechanizmy rozstrzygania sporów i mechanizmy egzekwowania w odniesieniu do wykładni i stosowania postanowień tego układu; jest zdania, że do przyszłych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem jako całości należy zastosować tego rodzaju mechanizm zarządzania horyzontalnego; przypomina w związku z tym swoją rezolucję z 15 stycznia 2020 r. i uważa, że pełne wdrożenie umowy o wystąpieniu stanowi nadrzędny priorytet; podkreśla w związku z tym, że Parlament Europejski będzie nadal bacznie śledzić wdrażanie wszystkich przepisów; zwraca uwagę, że mechanizm rozwiązywania konfliktów będzie musiał być solidny oraz zapewniać skuteczne, szybkie i odstrasżające środki zaradcze;

100. podkreśla, że absolutnie konieczne jest, by ten system zarządzania w pełni gwarantował autonomię procesu podejmowania decyzji w UE oraz jej porządek prawny, w tym rolę Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej jako jedyne podmiotu dokonującego oficjalnej wykładni prawa UE;

101. podkreśla, że model uzgodnień dotyczących zarządzania umową powinien być współmierny do charakteru, zakresu i zażyłości przyszłych stosunków oraz uwzględniać poziom wzajemnych powiązań, współpracy i bliskości obu partnerów, przy jednoczesnym zapewnieniu efektywnego i skutecznego stosowania całego przyszłego układu;

102. przystaje na pomysł powołania organu zarządzającego nadzorującego realizację układu, rozpatrującego rozbieżności w interpretacji i wdrażającego uzgodnione środki naprawcze (takie jak odstrasżające sektorowe środki naprawcze i zabezpieczenia) oraz gwarantującego pełnię autonomii regulacyjnej UE, w tym uprawnienia ustawodawcze Parlamentu Europejskiego i Rady; podkreśla, że przedstawiciele UE w tym organie zarządzającym powinni podlegać odpowiednim mechanizmom rozliczalności z udziałem Parlamentu Europejskiego; przypomina zobowiązanie się przewodniczącego Komisji przed Parlamentem Europejskim obradującym na posiedzeniu plenarnym 16 kwietnia 2019 r. do zagwarantowania, że – gdy podjęta zostanie decyzja o powołaniu organu zarządzającego – Komisja będzie ściśle angażować Parlament Europejski i w jak największym stopniu uwzględniać jego opinie oraz że nie można podejmować decyzji dotyczących brexitu bez pełnego uwzględnienia stanowiska Parlamentu Europejskiego;

103. podkreśla również, że układ powinien przewidywać utworzenie wspólnego organu parlamentarnego UE i Zjednoczonego Królestwa, którego zadaniem będzie monitorowanie wdrażania przyszłego układu;

104. uważa, że w odniesieniu do przepisów, których podstawą są unijne koncepcje prawne, zasady wykonywania umowy muszą przewidywać możliwość odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; ponownie podkreśla, że w odniesieniu do stosowania i wykładni postanowień układu innych niż postanowienia dotyczące prawa UE mechanizm pozasądowego rozstrzygania sporów można przewidzieć wyłącznie wówczas, jeżeli będzie on dawał gwarancje niezależności i bezstronności równoważne z gwarancjami istniejącymi w przypadku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

o

o o

105. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi i parlamentowi Zjednoczonego Królestwa.